

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

20. jaanuar 2020

Sisukord

IV *Teave*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 19/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas 1

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 19/02 kohtuasi C-92/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada eelotsusetaotlus – Hispaania) – Bankia SA versus Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artiklid 6 ja 7 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Küsimus, mis on identne küsimusega, mille kohta Euroopa Kohus on juba otsuse teinud, või mille vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast – Lepingutingimuse osaliselt ebaõiglaseks tunnistamine – Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral – Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Ilmselt vastuvõetamatu küsimus) 2

2020/C 19/03	kohtuasi C-167/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santanderi eelotsusetaotlus – Hispaania) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA versus Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artiklid 6 ja 7 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Küsimus, mis on identne küsimusega, mille kohta Euroopa Kohus on juba otsuse teinud, või mille vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast – Lepingutingimuse osaliselt ebaõiglaseks tunnistamine – Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral – Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Ilmselgelt vastuvõetamatu küsimus)	3
2020/C 19/04	kohtuasi C-486/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante eelotsusetaotlus – Hispaania) – Bankia SA versus Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artiklid 6 ja 7 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Küsimus, mis on identne küsimusega, mille kohta Euroopa Kohus on juba otsuse teinud, või mille vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast – Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral – Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga – Tõhususe põhimõte – Menetlusautonoomia põhimõte).	4
2020/C 19/05	kohtuasi C-801/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. septembri 2019. aasta määrus (Conseil supérieur de la Sécurité sociale'i eelotsusetaotlus - Luksemburg) – EU versus Caisse pour l'avenir des enfants (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Töötajate vaba liikumine – Võrdne kohtlemine – ELTL artikkel 45 – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikkel 4 – Töökohaliikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud sotsiaalkindlustuskonventsioon – Pereküsitised – Kohaldamine piirialatöötaja suhtes, kes ei ole ei konventsiooniosalise riigi kodanik ega alaline elanik).	4
2020/C 19/06	kohtuasi C-262/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. juuli 2019. aasta määrus (Polymeles Protodikeio Athinoni eelotsusetaotlus - Kreeka) – RM, SN versus Agrotiki Trapeza Ellados (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Riigiabi – Põllumajandustootjatele antavate laenude tagamiseks hüpoteekide seadmine – Riigisisene õigus, mis näeb ette hüpoteegiga tagatava maksimaalse summa kindlaksmääramise – Põhjuste, mille tõttu eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud kahtlus liidu õiguse tõlgendamises, ebapiisav kirjeldamine – Ilmselge vastuvõetamatus).	5
2020/C 19/07	kohtuasi C-491/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poola) 27. juulil 2018 – Mennica Wrocławska sp. z o.o. versus Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu . . .	6
2020/C 19/08	kohtuasi C-583/19 P: Belén Bernaldo de Quiróse 30. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 5. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-273/18: Bernaldo de Quirós versus komisjon.	6
2020/C 19/09	kohtuasi C-612/19 P: CC 14. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 13. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-248/17 RENV: CC versus parlament.	7
2020/C 19/10	kohtuasi C-655/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Julia (Rumeenia) 30. augustil 2019 – LN versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov.	8
2020/C 19/11	kohtuasi C-709/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 25. septembril 2019 – Vereniging van Effectenbezitters versus BP plc.	9
2020/C 19/12	kohtuasi C-719/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 30. septembril 2019 – FS versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	10

2020/C 19/13	kohtuasi C-720/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 30. septembril 2019 – GR versus Stadt Duisburg	10
2020/C 19/14	kohtuasi C-738/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 7. oktoobril 2019 – A versus B, C	11
2020/C 19/15	kohtuasi C-742/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 10. oktoobril 2019 – B.K. versus Sloveenia Vabariik	12
2020/C 19/16	kohtuasi C-746/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Hispaania) 14. oktoobril 2019 – UD versus Subdelegación del Gobierno en Barcelona	12
2020/C 19/17	kohtuasi C-756/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugal) 15. oktoobril 2019 – Ramada Storax, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2020/C 19/18	kohtuasi C-758/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Polymeles Protodikeio Athinon (Kreeka) 16. oktoobril 2019 – OH versus ID	14
2020/C 19/19	kohtuasi C-760/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 16. oktoobril 2019 – JCM Europe (UK) Ltd versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	15
2020/C 19/20	kohtuasi C-766/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) 18. oktoobril 2019 – QE, RD versus SATA International – Serviços de Transportes Aéreos, S. A.	15
2020/C 19/21	kohtuasi C-768/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 18. oktoobril 2019 – Saksamaa Liitvabariik versus SE	16
2020/C 19/22	kohtuasi C-771/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulio tis Epikrateias (Kreeka kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 21. oktoobril 2019 – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. versus Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.	18
2020/C 19/23	kohtuasi C-774/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 22. oktoobril 2019 – A.B. ja B.B. versus Personal Exchange International Limited	19
2020/C 19/24	kohtuasi C-776/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – VB, WA versus BNP Paribas Personal Finance SA	19
2020/C 19/25	kohtuasi C-777/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – XZ, YY versus BNP Paribas Personal Finance SA	21
2020/C 19/26	kohtuasi C-778/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – ZX versus BNP Paribas Personal Finance SA	23
2020/C 19/27	kohtuasi C-779/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – AV versus BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	24

2020/C 19/28	kohtuasi C-780/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – BW, CX versus BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	26
2020/C 19/29	kohtuasi C-781/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – DY, EX versus BNP Paribas Personal Finance SA	28
2020/C 19/30	kohtuasi C-782/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – FA versus BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	29
2020/C 19/31	kohtuasi C-783/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 22. oktoobril 2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne versus GB	31
2020/C 19/32	Kohtuasi C-795/19: Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 29. oktoobril 2019 – XX versus Tartu vangla	32
2020/C 19/33	kohtuasi C-799/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresný súd Košice I (Slovakkia) 30. oktoobril 2019 – NI, OJ ja PK versus Sociálna poisťovňa	32
2020/C 19/34	kohtuasi C-812/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 4. novembril 2019 – Danske Bank A/S versus Skatteverket	33
2020/C 19/35	kohtuasi C-813/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Prantsusmaa) 5. novembril 2019 – MN	34
2020/C 19/36	kohtuasi C-821/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari	34
2020/C 19/37	kohtuasi C-847/19 P: Achemos Grupè UAB-i, Achema AB-i 20. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 12. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-417/16: Achemos Grupè ja Achema AB versus komisjon	35
2020/C 19/38	kohtuasi C-849/19: 21. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik	36
2020/C 19/39	kohtuasi C-856/19: 25. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari	37
2020/C 19/40	kohtuasi C-569/17: Euroopa Kohtu presidendi 10. juuli 2019. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik, menetlusse astuja: Prantsuse Vabariik.	38
2020/C 19/41	kohtuasi C-580/18: Euroopa Kohtu kuuenda koja presidendi 14. augusti 2019. aasta määrus – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH versus Lotte Co. Ltd, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	38
2020/C 19/42	kohtuasi C-751/18: Euroopa Kohtu presidendi 29. augusti 2019. aasta määrus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) eelotsusetaotlus – Portugal) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira	39
2020/C 19/43	kohtuasi C-781/18: Euroopa Kohtu presidendi 16. juuli 2019. aasta määrus (Tribunale ordinario di Roma eelotsusetaotlus - Itaalia) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) versus Soundreef Ltd	39

2020/C 19/44	kohtuasi C-180/19: Euroopa Kohtu presidendi 11. juuli 2019. aasta määrus (Amtsgericht Düsseldorf) eelotsusetaotlus – Saksamaa) – flightright GmbH versus Eurowings GmbH	39
2020/C 19/45	kohtuasi C-247/19: Euroopa Kohtu presidendi 19. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta eelotsusetaotlus - Hispaania) – HC, ID versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2020/C 19/46	kohtuasi C-327/19: Euroopa Kohtu presidendi 29. augusti 2019. aasta määrus (Korkein hallinto-oikeus'e eelotsusetaotlus - Soome) – Menetlus, mille algatamist taotles Nobina Finland Oy.....	40
2020/C 19/47	kohtuasi C-345/19: Euroopa Kohtu presidendi 26. augusti 2019. aasta määrus (Amtsgericht Düsseldorf) eelotsusetaotlus - Saksamaa) – EUflight.de GmbH versus Eurowings GmbH.....	40
2020/C 19/48	kohtuasi C-370/19: Euroopa Kohtu presidendi 22. juuli 2019. aasta määrus (Amtsgericht Hamburgi eelotsusetaotlus - Saksamaa) – GE versus Société Air France	41
Üldkohus		
2020/C 19/49	kohtuasi T-287/16 RENV: Üldkohtu 26. novembri 2019. aasta otsus – Belgia versus komisjon (EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Belgia kantud kulud – Alusetult makstud eksporditoetuste tagasinõudmine – Tagasi nõudmata jätmise tulenevalt liikmesriigi ametiasutusele stüüks pandavast hooletusest – Kõikide võimalike õiguskaitselahendite ammendamata jätmise – Proportsionaalsus)	42
2020/C 19/50	kohtuasi T-502/16: Üldkohtu 20. novembri 2019. aasta otsus – Missir Mamachi di Lusignano jt versus komisjon (Avalik teenistus – Ametnikud – Ametniku ja tema abikaasa mõrv – Kohustus tagada liidu teenistujate turvalisus – Institutsiooni vastutus surnud ametniku õigusjärglaste mittevaralise kahju eest – Ametniku ema, vend ja õde – Kahju hüvitamise nõue – Vastuvõetavus – Õigus ELTL artikli 270 alusel hagi esitada – Personalieeskirjadega hõlmatud isik – Mõistlik aeg)	43
2020/C 19/51	kohtuasi T-31/18: Üldkohtu 27. novembri 2019. aasta otsus – Izuzquiza ja Semsrott versus Frontex (Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Dokumendid, mis käsitlevad Frontexi mereoperatsiooni Vahemere keskosas 2017. aastal – Lähetatud laevad – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine – Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkt a – Avaliku julgeolekuga seotud avalikku huvi kaitsv erand)	44
2020/C 19/52	kohtuasi T-527/18: Üldkohtu 21. novembri 2019. aasta otsus – K.A. Schmersal Holding versus EUIPO – Tecnum (tec.nicum) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi tec.nicum taotlus – Varasem riigisisene kujutismärk TECNIUM – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Teenuste sarnasus – Tähiste sarnasus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse 2017/1001 artikli 18 lõike 1 teise lõigu punkt a ning artikli 47 lõiked 2 ja 3 – Kaubamärgi kuju, mis erineb registreeritud kujust selliste elementide poolest, mis ei muuda kaubamärgi eristusvõimet – Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)	44
2020/C 19/53	kohtuasi T-592/18: Üldkohtu 28. novembri 2019. aasta otsus – Wywiał-Prząda versus komisjon (Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Töötasu – Otsus, millega keeldutakse kodumaalt lahkumise toetuse maksmisest – Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a – Teisele riigile tehtud töö – Diplomaatiline staatus – Viieaastane viiteperiood)	45
2020/C 19/54	kohtuasi T-642/18: Üldkohtu 28. novembri 2019. aasta otsus – August Wolff versus EUIPO – Faes Farma (DermaFaes Atopimed) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi DermaFaes Atopimed taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Dermowas – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	46

2020/C 19/55	kohtuasi T-643/18: Üldkohtu 28. novembri 2019. aasta otsus – August Wolff versus EUIPO – Faes Farma (DermoFaes) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi DermoFaes taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Dermowas – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	46
2020/C 19/56	kohtuasi T-695/18: Üldkohtu 20. novembri 2019. aasta otsus – Werner versus EUIPO – Merck (fLORAMED) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi fLORAMED taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk MEDIFLOR – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	47
2020/C 19/57	kohtuasi T-711/18: Üldkohtu 26. novembri 2019. aasta otsus – Wyld versus EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld) (Euroopa Liidu laubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi wyld taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk WILD CRISP – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Registreerimistaotluse osaline tagasilükkamine).....	48
2020/C 19/58	kohtuasi T-276/13 RENV: Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta määrus – Growth Energy ja Renewable Fuels Association versus nõukogu (Dumping – Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Vaidlustatud akti kehtetuks tunnistamine – Põhjendatud huvi kadumine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine).....	48
2020/C 19/59	kohtuasi T-618/18: Üldkohtu 21. novembri 2019. aasta määrus – ZI versus komisjon (Avalik teenistus – Ametnikud – Ühise ravikindlustusskeemiga tagatud kaitse – Ametniku abikaasa kindlustamine – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus).....	49
2020/C 19/60	kohtuasi T-740/18 R: Üldkohtu presidendi 26. septembri 2019. aasta määrus – Taminco versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Taimekaitsevahendid – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Toimeaine tiraam – Turuleviimiseks heakskiidu andmise nõuded – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulise puudumine).....	50
2020/C 19/61	kohtuasi T-147/19: Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta määrus – Flovax versus EUIPO – Dagniaux ja Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise taotlus – Euroopa Liidu kujutismärk GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamine – Vaidluse eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	50
2020/C 19/62	kohtuasi T-181/19: Üldkohtu 18. novembri 2019. aasta määrus – Dickmanns versus EUIPO (Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Ülesütlemisklausliga tähtajaline leping – Lepingut lõpetav klausel juhuks, kui teenistujat ei kanta konkursi reservnimekirja – Üksnes varasema akti õiguspärasust kinnitav akt – Kaebuse esitamise tähtaeg – Vastuvõetamatus)	51
2020/C 19/63	kohtuasi T-518/18 R: Üldkohtu 26. septembri 2019. aasta määrus – Sipcam Oxon versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Taimekaitsevahendid – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Toimeaine klorotaloniil – Turuleviimiseks heakskiidu andmise nõuded – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulise puudumine) ...	52
2020/C 19/64	kohtuasi T-549/19 R: Üldkohtu presidendi 26. septembri 2019. aasta määrus – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Harvikravim – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulise puudumine)	53
2020/C 19/65	kohtuasi T-568/19 R: Üldkohtu presidendi 26. septembri 2019. aasta määrus – Micros Food Safety BV versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Bakteriofaag – Listeria – Listex™ P100 – Vastuvõetamatus).....	53
2020/C 19/66	kohtuasi T-719/19: 23. oktoobril 2019 esitatud hagi – Northgate ja Northgate Europe versus komisjon	54

2020/C 19/67	kohtuasi T-726/19: 25. oktoobril 2019 esitatud hagi – LSEGH (Luxembourg) ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) versus komisjon	55
2020/C 19/68	kohtuasi T-728/19: 29. oktoobril 2019 esitatud hagi – PL versus komisjon	56
2020/C 19/69	kohtuasi T-731/19: 29. oktoobril 2019 esitatud hagi – Arris Global versus komisjon	57
2020/C 19/70	kohtuasi T-79/19: Üldkohtu 18. novembri 2019. aasta määrus – Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol versus komisjon	58
2020/C 19/71	kohtuasi T-537/19: Üldkohtu 12. novembri 2019. aasta määrus – DK versus GSA.....	58

IV

(Teave)

NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 19/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 10, 13.1.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 432, 23.12.2019

ELT C 423, 16.12.2019

ELT C 413, 9.12.2019

ELT C 406, 2.12.2019

ELT C 399, 25.11.2019

ELT C 383, 11.11.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lexis järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada eelotsusetaotlus – Hispaania) – Bankia SA versus Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

(kohtuasi C-92/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artiklid 6 ja 7 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Küsimus, mis on identne küsimusega, mille kohta Euroopa Kohus on juba otsuse teinud, või mille vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast – Lepingutingimuse osaliselt ebaõiglaseks tunnistamine – Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral – Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Ilmselt vastuvõetamatu küsimus)

(2020/C 19/02)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Fuenlabrada

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: Bankia SA

Kostjad: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikleid 6 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et esiteks on endega vastuolus, kui hüpoteeklaenu ennetähtaegse lõpetamise tingimus, mis tunnistati ebaõiglaseks, jäetakse osaliselt kehtima nii, et liikmesriigi kohus kustutab need osad, mis muutsid selle tingimuse ebaõiglaseks. Seevastu ei ole nende artiklitega vastuolus see, kui liikmesriigi kohus kaotab sellise ebaõiglase tingimuse tühisuse – mille sõnastus on inspireeritud õigusnormist, mida kohaldatakse lepingupoolte kokkuleppe korral – ja asendab selle tingimuse nimetatud õigusnormi uue redaktsiooniga, mis jõustus pärast lepingu sõlmimist, kui kõnealune leping ei saa kehtida selle ebaõiglase tingimuse tühistamise korral ja lepingu kui terviku tühistamine põhjustaks tarbijale eriti kahjulikke tagajärgi.

⁽¹⁾ ELT C 156, 2.5.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santanderi eelotsusetaotlus – Hispaania) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA versus Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

(kohtuasi C-167/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artiklid 6 ja 7 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Küsimus, mis on identne küsimusega, mille kohta Euroopa Kohus on juba otsuse teinud, või mille vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast – Lepingutingimuse osaliselt ebaõiglaseks tunnistamine – Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral – Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Ilmselt vastuvõetamatu küsimus)

(2020/C 19/03)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Kostjad: Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikleid 6 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et esiteks on nendega vastuolus, kui hüpoteeklaenu ennetähtaegse lõpetamise tingimus, mis tunnistati ebaõiglaseks, jäetakse osaliselt kehtima nii, et liikmesriigi kohus kustutab need osad, mis muutsid selle tingimuse ebaõiglaseks. Seevastu ei ole nende artiklitega vastuolus see, kui liikmesriigi kohus kaotab sellise ebaõiglase tingimuse tühisuse – mille sõnastus on inspireeritud õigusnormist, mida kohaldatakse lepingupoolte kokkuleppe korral – ja asendab selle tingimuse nimetatud õigusnormi uue redaktsiooniga, mis jõustus pärast lepingu sõlmimist, kui kõnealune leping ei saa kehtida selle ebaõiglase tingimuse tühistamise korral ja lepingu kui terviku tühistamine põhjustaks tarbijale eriti kahjulikke tagajärgi.

⁽¹⁾ ELT C 200, 6.6.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante eelotsusetaotlus – Hispaania) – Bankia SA versus Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

(kohtuasi C-486/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artiklid 6 ja 7 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Küsimus, mis on identne küsimusega, mille kohta Euroopa Kohus on juba otsuse teinud, või mille vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast – Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral – Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga – Tõhususe põhimõte – Menetlusautonoomia põhimõte)

(2020/C 19/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: Bankia SA

Kostjad: Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 7 lõiget 1 ja tõhususe põhimõtet tuleb sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus, kui riigisisene esimese astme kohus on seotud teise astme kohtu otsusega, mis kohustab algatama täitemenetluse, võttes arvesse, kui raskelt oli tarbija rikkunud hüpoteeklaenust tulenevaid kohustusi, ehkki selles lepingus oli tingimus, mis on tunnustatud ebaõiglaseks varasema kohtuotsusega, mis on jõustunud, kuid millel ei ole riigisiseses õiguses seadusjõudu.

⁽¹⁾ ELT C 441, 28.11.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. septembri 2019. aasta määrus (Conseil supérieur de la Sécurité sociale'i eelotsusetaotlus - Luksemburg) – EU versus Caisse pour l'avenir des enfants

(kohtuasi C-801/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Töötajate vaba liikumine – Võrdne kohtlemine – ELTL artikkel 45 – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikkel 4 – Töökohaliikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud sotsiaalkindlustuskonventsioon – Perehüvitised – Kohaldamine piirialatöötaja suhtes, kes ei ole ei konventsiooniosalise riigi kodanik ega alaline elanik)

(2020/C 19/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Põhikohtuasja menetluse pooled

Apellant: EU

Vastustaja: Caisse pour l'avenir des enfants

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artikliga 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui esimese liikmesriigi pädevad ametiasutused keelduvad maksmast teise liikmesriigi kodanikule, kes töötab esimeses liikmesriigis, ent ei ela seal, perehüvitisi koos emaga kolmandas riigis elava lapse eest, kui need ametiasutused tuvastavad, et nende oma kodanikel ja alalistel elanikel on nende hüvitiste saamise samade tingimuste esinemise korral õigus saada perehüvitisi esimese liikmesriigi ja selle kolmanda riigi vahel sõlmitud kahepoolse konventsiooni alusel; vastuolu ei ole juhul, kui neil ametiasutustel on võimalik oma keeldumist objektiivselt põhjendada.

(¹) ELT C 82, 4.3.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. juuli 2019. aasta määrus (Polymeles Protodikeio Athinoni eelotsusetaotlus - Kreeka) – RM, SN versus Agrotiki Trapeza Ellados

(kohtuasi C-262/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Riigiabi – Põllumajandustootjatele antavate laenude tagamiseks hüpoteekide seadmine – Riigisisene õigus, mis näeb ette hüpoteegiga tagatava maksimaalse summa kindlaksmääramise – Põhjuste, mille tõttu eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud kahtlus liidu õiguse tõlgendamises, ebapiisav kirjeldamine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2020/C 19/06)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Polymeles Protodikeio Athinon

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: RM, SN

Kostja: Agrotiki Trapeza Ellados

Resolutsioon

Eelotsusetaotlus, mille on 8. veebruari 2019. aasta otsusega esitanud Polymeles Protodikeio Athinon (Ateena esimese astme kohus, Kreeka), on ilmselgelt vastuvõetamatu.

(¹) ELT C 187, 3.6.2019.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poola) 27. juulil 2018 – Mennica Wrocławska sp. z o.o. versus Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(kohtuasi C-491/18)

(2020/C 19/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Mennica Wrocławska sp. z o.o.

Vastustaja: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Eelotsuse küsimus

Euroopa Kohus (kümnes koda) otsustas 13. detsembri 2018. aasta määruses, et nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, (muudetud direktiiviga 2010/45/EL), artiklit 168, artikli 178 punkti a ja artiklit 226 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigi maksuhaldur keelab maksukohustuslasel võlgnetava käibemaksu või sisendkäibemaksu maha arvata vaid põhjusel, et koostatud arvel on asjaomase tehingu esemeks oleva kauba liigi tuvastamisel tehtud viga, ja isegi hoolimata sellest, et maksukohustuslane esitas enne tema suhtes maksuhalduri tehtavat otsust viimasele dokumendid ja selgitused, mis on vajalikud tehingu tegeliku eseme kindlakstegemiseks ja mis kinnitavad tegelikku tehingut.

Belén Bernaldo de Quiróse 30. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 5. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-273/18: Bernaldo de Quirós versus komisjon

(kohtuasi C-583/19 P)

(2020/C 19/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Belén Bernaldo de Quirós (esindaja: *avocate* M. Casado García-Hirschfeld)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada 5. juuni 2019. aasta otsus kohtuasjas T-273/18: Bernaldo de Quirós vs. komisjon;
- rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;
- mõista mõlema kohtuastme kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks üheainsa väite, et moonutatud on fakte, tehtud ilmne hindamisviga ja esitatud õiguslikult ebatäpne põhjendus.

Üldkohtule esitatud hagi teises väites tugines apellant kaitseõiguste rikkumisele personalieeskirjade IX lisa artikli 3 raames. Üldkohus käsitles seda väidet vaidlustatud kohtuotsuse punktides 81–94.

Apellant leiab, et Üldkohtu järeldused on sisuliselt väärad. Tema hinnangul on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud õigusnormi ja tehtud ilmne hindamisviga, sest esiteks ei saa sise-eeskirjadega põhjendada personalieeskirjade sätte eiramist ja teiseks ei ole kõnealustes üldistes rakendussätetes ette nähtud ametisse nimetava asutuse volituste delegeerimist. Viimaseks märgib apellant, et personalieeskirjade IX lisa artikli 3 ja üldiste rakendussätete artikli 4 lõike 4 tõlgendus on õiguslikust seisukohast ebatäpselt põhjendatud.

CC 14. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 13. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-248/17 RENV: CC versus parlament

(kohtuasi C-612/19 P)

(2020/C 19/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: CC (esindaja: *Rechtsanwalt G. Maximini*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus kohtuasjas T-248/17 REN, välja arvatud resolutsiooni punkt 3, mis käsitleb kohtukulusid;
- mõista parlamendilt välja kogu apellandile tekitatud varaline ja mittevaraline kahju vastavalt arvutusmeetodile, mis on esitatud kohtuasja F-9/12 hagiavalduses;
- mõista kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub tühistada osaliselt 13. juuni 2019. aasta otsuse kohtuasjas T-248/RENV: CC vs. parlament (välja arvatud resolutsiooni punkt 3), milles Üldkohus mõistis parlamendilt välja 6000 euro suuruse summa ja kõik kohtukulud ning hagi ülejäänud osas rahuldumata jäeti.

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant viis väidet:

- Üldkohtu kodukorra artikli 106 rikkumine – õiguskindluse põhimõtte rikkumine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 rikkumine;

- Õigusnormi rikkumine osas, milles Üldkohus ei teinud menetlustoiminguid ega võtnud menetlust korraldavaid meetmeid;
- Konkursiteate moonutamine – Tühistava kohtuotsuse rikkumine – Hinnangu ebaseaduslik asendamine – Ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõike 2 rikkumine;
- Õigusnormi rikkumine osas, milles Üldkohus jättis teatud ametikohad võimaluse kaotuse hindamisel arvesse võtmata;
- Meelevaldne hindamine, õigusnormi rikkumine, põhjenduse puudumine, erapooletuse puudumine.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Julia (Rumeenia) 30. augustil 2019 – LN versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(kohtuasi C-655/19)

(2020/C 19/10)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Julia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: LN

Vastustajad: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾, artikliga 2 on vastuolus, kui tehingut, mille raames maksu- maksja, kes on võlausaldajana sundtäitmise menetluse raames sisse nõudnud kinnisasja, müüb selle mõnda aega hiljem maha, et laenuks antud summat tagasi saada, käsitatakse majandustegevusena, mis seisneb materiaalse ja immateriaalse vara kasutamises kestva tulu saamise eesmärgil?
2. Kas sellise õigusliku tehingu teinud isikut saab käsitada direktiivi 2006/112 artikli 9 tähenduses maksukohustuslasena?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 25. septembril 2019 – Vereniging van Effectenbezitters versus BP plc

(kohtuasi C-709/19)

(2020/C 19/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Vereniging van Effectenbezitters

Vastustaja kassatsioonimenetluses: BP plc

Eelotsuse küsimused

- Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1; edaspidi „Brüsseli Ia määrus“) artikli 7 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et tõsiasi, et puhtvaraline kahju, mis tuleneb rahvusvahelisel börsil noteeritud ettevõtja poolt rahvusvaheliselt avaldatud, kuid väär, mittetäieliku ja eksitava teabe alusel tehtud investeerimisotsustest, on vahetult avaldunud Madalmaade investeerimiskontol või Madalmaades asuvas panga või investeerimisühingus avatud investeerimiskontol, on piisav seos eeldamaks, et rahvusvahelise kohtualluvuse sätete kohaselt allub asi Madalmaade kohtutele, mille tööpiirkonnas kahju avaldus (*kahju tekkimise koht*)?
 - Kui vastus on eitav, kas siis on nõutavad täiendavad asjaolud, mis põhjendavad asja allumist Madalmaade kohtutele, ja millised need asjaolud on? Kas [eelotsusetaotluse punktis 4.2.2] esitatud täiendavad asjaolud on piisavad, et põhjendada asja allumist Madalmaade kohtutele?
- Kas esimesele küsimusele tuleb vastata teisiti, kui tegemist on tsiviilseadustiku (Burgerlijk Wetboek, edaspidi „BW“) artikli 3:305a kohase hagiga, mille on esitanud ühendus, kelle eesmärk on enda õigusele tuginedes esindada esimeses eelotsuse küsimuses viidatud kahju kandnud investorite kollektiivseid huve, mis toob muu hulgas kaasa selle, et kindlaks ei saa teha kõnealuste investorite elukohta ega konkreetsete aktsiaostutehingute ega olemasolevate aktsiate müümata jätmise konkreetsete otsuste eriomaseid asjaolusid?
- Kui BW artikli 3:305a alusel esitatud hagi allub Brüsseli Ia määruse artikli 7 punkti 2 kohaselt Madalmaade kohtutele, kas siis tuleneb nii rahvusvahelise kui ka riigisisese kohtualluvuse sätetest, et asjaomasele kohtule alluvad sama määruse artikli 7 punkti 2 kohaselt kõik järgnevad individuaalsed kahjuhüvitise hagid, mille esitavad esimeses eelotsuse küsimuses viidatud kahju kandnud investorid?
- Kui kolmandas eelotsuse küsimuses viidatud Madalmaade kohtule alluvad kõik järgnevad individuaalsed kahjuhüvitise hagid, mille esitavad esimeses eelotsuse küsimuses viidatud kahju kandnud investorid, küll rahvusvahelise kohtualluvuse sätete kohaselt, kuid mitte riigisisese kohtualluvuse sätete kohaselt, kas siis tuleb määrata kohus, kellele allub asi riigisisese kohtualluvuse sätete kohaselt, kindlaks kahju kandnud investori elukoha alusel, selle panga asukoha alusel, kus on avatud kõnealuse investori isiklik pangakonto, või selle panga asukoha alusel, kus on avatud investeerimiskonto, või mõne muu seose alusel?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 30. septembril 2019 – FS versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**(kohtuasi C-719/19)**

(2020/C 19/12)

*Kohtumenetluse keel: hollandi***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Raad van State

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitaja:* FS*Vastustaja:* Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**Eelotsuse küsimused**

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, ⁽¹⁾ [...]) ELT eriväljaanne 05/005, lk 46), artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätte kohaselt tehtud otsus saata liidu kodanik välja vastuvõtva liikmesriigi territooriumilt, on täidetud ja otsusel ei ole enam mingeid õiguslikke tagajärgi, kui liidu kodanik on vastuvõtva liikmesriigi territooriumilt otsuses vabatahtlikuks lahkumiseks kehtestatud tähtaja jooksul tõendatult lahkunud?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas vastuvõtvasse liikmesriiki viivimatult tagasipöördumise korral on liidu kodanikul direktiivi 2004/38/EÜ artikli 6 lõikes 1 sätestatud õigus viibida riigis kuni kolm kuud või võib vastuvõttev liikmesriik teha uue väljasaatmisotsuse, et takistada liidu kodanikul vastuvõtvasse liikmesriiki lühikeseks ajaks siseneda?
3. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt: kas sellisel juhul peab liidu kodanik viibima teatud aja vältel väljaspool vastuvõtva liikmesriigi territooriumi ja kui pikk peab selline aeg olema?

⁽¹⁾ lk 77.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 30. septembril 2019 – GR versus Stadt Duisburg**(kohtuasi C-720/19)**

(2020/C 19/13)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: GR

Vastustaja: Stadt Duisburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas Türgi töötaja perekonnaliige, kes saab oma staatusest tulenevalt kasutada EMÜ–Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 (edaspidi „otsus nr 1/80“) artikli 7 lõikes 1 sätestatud õigusi, kaotab need õigused, kui ta oma senisest kodakondsusest loobudes omandab vastuvõtva liikmesriigi kodakondsuse?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas kirjeldatud olukorras saab Türgi töötaja perekonnaliige jätkuvalt tugineda otsuse nr 1/80 artiklis 7 sätestatud õigustele, kui ta endise kodakondsuse tagasivõtmise tõttu vastuvõtva liikmesriigi kodakondsuse uuesti kaotab?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 7. oktoobril 2019 – A versus B, C

(kohtuasi C-738/19)

(2020/C 19/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A

Kostjad: B, C

Eelotsuse küsimus

Kuidas tuleb tõlgendada direktiivi 93/13⁽¹⁾ ja eelkõige selles sisalduvat kumulatiivse mõju põhimõtet, hinnates küsimust, kas hüvitis, mida peab maksma tarbija, kes ei täida oma kohustusi, on ülemäära suur direktiivi 93/13 lisa punkti 1 alapunkti e tähenduses, kui hüvitist nõutakse selliste leppetrahvi tingimuste alusel, mis on seotud eri laadi lepingurikkumistega, mida ei pea olemuslikult koos toime panema ning käesoleval juhul tõepoolest ei pandudki toime koos? Kas seejuures on tähtis, et seoses lepingurikkumistega, mille tõttu nõutakse leppetrahvi, nõutakse ka kahju hüvitamist õigusvastaselt saadud kasu väljaandmise teel?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 10. oktoobril 2019 – B.K. versus Sloveenia Vabariik

(kohtuasi C-742/19)

(2020/C 19/15)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: B.K.

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88/EÜ ⁽¹⁾ artiklit 2 kohaldatakse ka riigikaitse valdkonna töötajatele või kaitseväelastele, kes on alalises valves rahuajal?
2. Kas direktiivi 2003/88/EÜ artikliga 2 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt ei arvestata tööaja hulka riigikaitse valdkonna töötajate valvet töökohal või kindlaks määratud kohas (kuid mitte elukohas) või riigikaitse valdkonnas töötavate kaitseväelaste alalises valves oleku aega ajavahemikul, mil need kaitsevälased tegelikku tööd ei tee, kuid peavad siiski füüsiliselt kasarmutes viibima?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Hispaania) 14. oktoobril 2019 – UD versus Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(kohtuasi C-746/19)

(2020/C 19/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UD

Vastustaja: Subdelegación del Gobierno en Barcelona (valitsuse alaline esindus Barcelonas)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Hispaania riik on direktiivi 2008/115⁽¹⁾ riigisisesse õigusnormi (konstitutsiooniline seadus 4/2000, mida on muudetud konstitutsioonilise seadusega 2/2009) õigesti üle võtnud, kuna ta säilitab peamise vastusena ebaseaduslikule riigis viibimisele trahvi ja ainult raskendavate asjaoludega juhtudel väljasaatmise?
2. Kas kooskõlalise tõlgendamise põhimõtte alusel võib Hispaania riik nõuda direktiivi 2008/115 vahetut kohaldamist, isegi kui see on tema riigisisese õigusega vastuolus ja raskendab välismaalase olukorda?
3. Kas konstitutsioonilise seaduse nr 4/2000 artikli 55 lõiget 1 ja artikli 57 lõiget 1 saab tõlgendada kooskõlaliselt direktiiviga 2008/115, s.t niikaua, kuni Hispaania riigisiseses õiguskorras jääb kehtima õigusnorm, mis näeb ette, et peamine karistus ebaseadusliku riigis viibimise eest on trahv, või viiks see, vastupidi, välja selle riigisisese õiguskorra tõlgendamiseni *contra legem*?
4. Kas liikmesriigi kohus peab kohaldama jätkuvalt peamise karistusena trahvi ja väljasaatmist raskendavatel asjaoludel, või on ta, vastupidi, paratamatult kohustatud kohaldama väljasaatmist kõikidel juhtudel peale direktiiviga 2008/115 sõnaselgelt välistatud juhtude?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT 2008, L 348, lk 98).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugal)
15. oktoobril 2019 – Ramada Storax, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira**

(kohtuasi C-756/19)

(2020/C 19/17)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ramada Storax, S.A.

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira (maksu- ja tolliamet)

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ (käibemaksudirektiiv) artikleid 90 ja 273, käibemaksu neutraalsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid ning majanduslikke põhivabadusi saab tõlgendada nii, et need võimaldavad Portugali seadusandjal 26. detsembri 1984. aasta dekreetsaadusega nr 394-B/84 heaks kiidetud käibemaksuseadustiku artikli 78 lõike 7 punkti b alusel piirata käibemaksu korrigeerimist seoses maksejõuetusmenetluses lootusetuks loetud nõuetega nii, et see piirdub ainult selles sättes ette nähtud juhtudega [s.t kui pärast maksevõimetuse ja äriühingute maksevõime taastamise seadustikuga (CIRE) (Código de Insolvência e Recuperação de Empresas), mis kiideti heaks 18. märtsi 2004. aasta dekreetsaadusega nr 53/2004, ette nähtud nõuete tunnustamise ja sissenõudmise kohtuotsuse lõplikult jõustumist või kohastel juhtudel pärast kokkuleppe alusel selle seadustiku artiklis 156 ette nähtud kava kinnitamist on tuvastatud piiratud ulatuses maksejõuetus], nii et selles osas ei tunnustata teiste liikmesriikide kohtute tehtud otsuseid, millega tunnustatakse pankrotimenetluses esitatud nõuded lootusetuteks?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Polymeles Protodikeio Athinon (Kreeka) 16. oktoobril 2019 – OH versus ID

(kohtuasi C-758/19)

(2020/C 19/18)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Polymeles Protodikeio Athinon

Põhikohtuasja pooled

Hageja: OH

Kostja: ID

Eelotsuse küsimused

1. Kas protokollis artiklis 11⁽¹⁾ kasutatud mõisted „kohtulik puutumatus“ ja „immunitet“ langevad sätestatud kujul ja oma eesmärgi poolest kokku?
2. Kas artiklis 11 kasutatud mõiste „kohtulik puutumatus“/„immunitet“ hõlmab lisaks kriminaalasjadele ka tsiviilõiguslikke hagisid, mille on komisjoni liikmete vastu esitanud kolmandast isikust kannatanud?
3. Kas voliniku „kohtulikk puutumatus“/„immuniteti“ saab ära võtta ka seoses tema vastu algatatud tsiviilkohtumenetlusega, nagu näiteks käesolevas kohtuasjas esitatud hagi puhul? Kui vastus on jaatav, siis kes peaks selle äravõtmise menetluse algatama?
4. Kas selline voliniku vastu esitatud kahju õigusvastasest tekitamisest tulenev hagi, nagu on esitatud käesolevas kohtuasjas, kuulub Euroopa Liidu kohtualluvusse?

⁽¹⁾ 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollis artikkel 11, mis on lisatud aluslepingule (Euroopa Liidu toimimise lepingule) kui protokoll nr 7.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 16. oktoobril 2019 – JCM Europe (UK) Ltd versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(kohtuasi C-760/19)

(2020/C 19/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: JCM Europe (UK) Ltd

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Kas [määrus 2016/1760 ⁽¹⁾] on kehtetu, kuna selles on klassifitseeritud [määruses 2016/1760] nimetatud pangatähtede vastuvõtja ja rahakarp CN-koodi 84729070, mitte CN-koodi 90314990 alla?
2. Täpsemalt, kas [määrus 2016/1760] on kehtetu, kuna:
 - 1) see piirab põhjendamatult rubriigi 9031 ulatust;
 - 2) see laiendab põhjendamatult rubriigi 8472 ulatust;
 - 3) selles on võetud arvesse tegureid, mida ei ole lubatud arvesse võtta;
 - 4) selles määruses kirjeldatud toote klassifitseerimisel ei ole asjakohaselt arvesse võetud selgitavaid märkusi, kombineeritud nomenklatuuri rubriikide pealkirju ja/või klassifitseerimise üldreegleid?

⁽¹⁾ ELT 2016, L 269, lk 6.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) 18. oktoobril 2019 – QE, RD versus SATA International – Serviços de Transportes Aéreos, S. A.

(kohtuasi C-766/19)

(2020/C 19/20)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: QE, RD

Kostja: SATA International – Serviços de Transportes Aéreos, S. A.

Menetluse astuja: ANA – Aeroportos de Portugal, S. A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellist asjaolu, nagu juhtus 10. mail 2017 Lissaboni lennujaamas, kus tekkis üldine ja oluline kütuse tankimissüsteemi rike, mis muutis õhusõidukite tankimise pumbasüsteemi rikke tõttu võimatuks, takistades kütuse ülekandmist toitesüsteemi – süsteemi, mille eest vastutavad lennujaama taristut haldavad üksused, ja rike mõjutas nimetatud lennujaama jätkuvat tegevust ja toimimist, põhjustades hilinemisi ja tühistamisi 473 lennu puhul, millest 12 suunati ümber, 98 tühistati ja 363 hilines, mõjutades enam kui 41 000 reisijat, võib pidada „erakorraliseks asjaoluks“ määruse nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses, mis vabastab lennuettevõtja hüvitise maksmise kohustusest?
2. Kas lennuettevõtja, kes tankimise võimatusega Lissaboni lennujaamas eespool nimetatud asjaoludel silmitsi seistes otsustab tankida kütust muus lähedalasuvas lennujaamas (Oporto) ja kes Lissaboni lennujaamast hilinenud väljelennu ja muus lennujaamas tankimise tõttu, mis tingib selle, et õhusõiduki meeskonnal ei ole enam õigusnormides ettenähtud aega lennuteenust osutada, sõlmib eespool nimetatud lennu sooritamiseks rendilepingu (ACMI) teise lennuettevõtjaga, on võtnud lennu hilinemise piiramiseks kõik alternatiivsed meetmed?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 18. oktoobril 2019 – Saksamaa Liitvabariik versus SE

(kohtuasi C-768/19)

(2020/C 19/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Saksamaa Liitvabariik

Vastustaja: SE

Menetlusosaline: Saksamaa Liitvabariigi huvide esindaja Bundesverwaltungsgerichti juures

Eelotsuse küsimused

1. Kas varjupaigataotleja puhul, kes on enne seda, kui tema laps, kellega tal oli päritoluriigis olemas perekond, sai täisealiseks ja kellele oli enne täisealiseks saamist esitatud kaitsetaotluse alusel antud pärast täisealiseks saamist täiendava kaitse seisund (edaspidi „täiendava kaitse saaja“), sisenenud täiendava kaitse saaja vastu võtnud liikmesriiki ja seal samuti esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse (edaspidi „varjupaigataotleja“), tuleb juhul, kui kohaldatakse riigisisest õigusnormi, mis viitab seoses täiendava kaitse saajast tuleneva õigusega saada täiendavat kaitset direktiivi 2011/95/EL⁽¹⁾ artikli 2 punktile j, vastamisel küsimusele, kas täiendava kaitse saaja on „alaealine“ direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punkti j kolmanda taande tähenduses, lähtuda kuupäevast, mil tehti otsus varjupaigataotleja varjupaigataotluse kohta, või varasemast kuupäevast, näiteks kuupäevast, mil
 - a) täiendava kaitse saajale anti täiendava kaitse seisund,
 - b) varjupaigataotleja esitas varjupaigataotluse,
 - c) varjupaigataotleja sisenes vastuvõtvasse liikmesriiki või
 - d) täiendava kaitse saaja esitas varjupaigataotluse?
2. Juhul
 - a) kui aluseks tuleb võtta taotluse esitamise kuupäev:

kas sellega seoses tuleb lähtuda kirjalikult, suuliselt või muul viisil esitatud kaitsetaotlusest, mis on liikmesriigi asutusele, kelle pädevuses on varjupaigataotluse kohta otsuse tegemine, teatavaks saanud (varjupaigataotlus), või ametlikust rahvusvahelise kaitse taotlusest?
 - b) kui aluseks tuleb võtta varjupaigataotleja riiki sisenemise kuupäev või kuupäev, mil ta esitab varjupaigataotluse:

kas seejuures omab tähtsust see, et sel kuupäeval ei olnud kaitsetaotluse kohta, mille esitas taotleja, kellele hilisemal kuupäeval anti täiendava kaitse seisund, veel otsust tehtud?
3.
 - a) Millised nõuded tuleb punktis 1 kirjeldatud olukorras esitada, et varjupaigataotleja puhul oleks tegemist „pereliikmega“ (direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punkt j), kes viibib „seoses rahvusvahelise kaitse taotlusega samas liikmesriigis“, kus viibib isik, kellele on antud rahvusvahelise kaitse seisund ja kellega tal „oli [perekond] juba olemas päritoluriigis“? Kas see eeldab eelkõige seda, et täiendava kaitse saaja ja varjupaigataotleja perekonnaelu põhiõiguste harta artikli 7 tähenduses jätkub vastuvõtvas liikmesriigis, või piisab siinjuures pelgalt sellest, et täiendava kaitse saaja ja varjupaigataotleja viibivad samal ajal vastuvõtvas liikmesriigis? Kas vanem on pereliige ka siis, kui riiki sisenemine ei järginud konkreetse juhtumi asjaoludel eesmärki vastutada tegelikult direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punkti j kolmanda taande tähenduses isiku eest, kellele on antud rahvusvaheline kaitse ja kes on veel alaealine ega ole abielus?
 - b) Juhul kui kolmanda küsimuse punktile a tuleb vastata nii, et täiendava kaitse saaja ja varjupaigataotleja perekonnaelu põhiõiguste harta artikli 7 tähenduses peab olema vastuvõtvas liikmesriigis jätkunud, siis kas on tähtis see, mis kuupäeval perekonnaelu jätkus? Kas sellega seoses tuleb eelkõige lähtuda sellest, kas perekonnaelu jätkus ettenähtud ajavahemiku jooksul pärast varjupaigataotleja riiki sisenemist, kuupäeval, mil varjupaigataotleja varjupaigataotluse esitas, või kuupäeval, mil täiendava kaitse saaja oli veel alaealine?
4. Kas varjupaigataotleja staatus pereliikmena direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punkti j kolmanda taande tähenduses lõpeb täiendava kaitse saaja täisealiseks saamisega, mistõttu langeb ära vastutus isiku eest, kes on alaealine ega ole abielus? Juhul kui sellele küsimusele tuleb vastata eitavalt: kas pereliikme staatus (ja sellega seotud õigused) jätkub (jätkuvad) pärast seda kuupäeva ilma ajalise piiranguta või lõpevad need pärast teatud (kui jah, siis millist?) ajavahemikku või teatud sündmuste (kui jah, siis milliste?) saabumisel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulio tis Epikrateias (Kreeka kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 21. oktoobril 2019 – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. versus Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

(kohtuasi C-771/19)

(2020/C 19/22)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulio tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Vastustajad: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

Eelotsuse küsimused

1. a. Kas nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (¹) (EÜT 1992, L 76; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315) artikli 1 lõiget 3, artikli 2 lõike 1 punkte a ja b ning artikli 2a lõiget 2 – silmas pidades kohtuotsustes Fastweb (C-100/12), PFE (C-689/13), Archus ja Gama (C-131/16) ning Lombardi (C-333/18) tehtud järeldusi – tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et kui mitte hankemenetluse lõppetapis, milles sõlmitakse leping, vaid selle varasemas etapis (milles vaadatakse läbi tehnilised pakkumused) kõrvaldatakse hankija otsusega üks pakkuja hankemenetlusest ning tunnistatakse vastupidi vastuvõetavaks teine asjast huvitatud isik (konkurent), siis selle kõrvaldamisega seoses – mille puhul jätab pädev kohus rahuldamata tema [vaidlustusi läbi vaatava asutuse otsuse] peale esitatud peatamistaotluse osas, mis puudutab tema hankemenetlusest kõrvaldamist – säilib põhjendatud huvi vaielda sama peatamistaotlusega vastu sellele, et hankes tunnistati vastuvõetavaks teine pakkuja, väites üksnes seda, et rikuti pakkumuste võrdse kohtlemise põhimõtet?
 - b. Kas juhul, kui vastus küsimuse a-osale on jaatav, tuleb neid sätteid tõlgendada nii, et hankemenetlusest kõrvaldatul on eelnevalt kirjeldatud asjaoludel õigus viidata peatamistaotluses mis tahes vigadele seoses konkurendi hankemenetlusest vastuvõetavaks tunnistamisega, st väita, et konkurendi pakkumuses esinevad muud eraldi nõuetele mittevastavused, mis erinevad nõuetele mittevastavustest, mille tõttu jäeti kõrvale tema enda pakkumus, eelkõige selleks, et menetluse hilisemas etapis tehtava otsusega peatataks hankemenetluse jätkamine ja lepingu sõlmimine konkurendiga ning hiljem, kui rahuldatakse kohtule esitatud põhinõue (millega palutakse otsus tühistada), kõrvaldataks hankemenetlusest see konkurent, tühistatakse lepingu sõlmimine ja algatatakse samas vajadusel uus hankemenetlus, milles osaleb see kõrvaldatud kaebaja?
2. Kas vastamisel eelnevale küsimusele on tähtsust asjaolul, et põhimenetluses sõltub õigus esialgsele (kuid ka lõplikule) kohtulikule kaitsele sellest, et eelnevalt on jäetud rahuldamata vaidlustus sõltumatule riigisisesele vaidlustusi läbivaatavale organile ning seda ka lähtudes kohtuotsuses Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich (C-355/15) tehtud järeldustest?
 3. Kas vastamisel esimesele küsimusele on tähtsust asjaolul – kui nõustutakse etteheidetega, mille hankemenetlusest kõrvaldatu esitas konkurendi hankemenetlusest vastuvõetavaks tunnistamise kohta –, et a) võib olla võimatu korraldada uut hanget või b) põhjus, miks kaebaja hankemenetlusest kõrvaldati, ei võimalda viimasel hankes uuesti osaleda?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/13/EMÜ (EÜT 1992, L 76, lk 14; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 22. oktoobril 2019 – A.B. ja B.B. versus Personal Exchange International Limited

(kohtuasi C-774/19)

(2020/C 19/23)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: A.B. ja B.B.

Kostja: Personal Exchange International Limited

Eelotsuse küsimus

Kas määruse nr 44/2001 ⁽¹⁾ artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tarbija majandustegevusest või kutsealast sõltumatul eesmärgil sõlmitud lepinguks võib liigitada ka internetis korraldatava pokkerimängu lepingu, mille üksikisik on sõlminud eemal viibides interneti vahendusel välismaise internetimängude korraldajaga vastavalt viimase lepingu üldtingimustele, kui see üksikisik on aastaid ennast sel viisil hangitud elatisest või pokkerimängu võitudest ülal pidanud, isegi kui tal ei ole sellise tegevuse kohta ametlikku registreeringut ning igal juhul ei paku ta seda tegevust turul tasulise teenusena kolmandatele isikutele?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/4, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – VB, WA versus BNP Paribas Personal Finance SA

(kohtuasi C-776/19)

(2020/C 19/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: VB, WA

Kostja: BNP Paribas Personal Finance SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumismäärade kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenuvõtuga nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitlevad, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool kindlaks määratud valemi järgi eurodesse konverteermise võimalust?
4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
 - laenu eelnevas pakkumises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi frangi vahetuskursiks on kurss, mida kohaldatai kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpanga veebisaidil;
 - pakkumises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete jäägi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkumises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikene-mise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;
 - artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetähtpäeval iga konto krediidis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteeri-mise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et tildse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?

7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnikaid käsitletavate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teabe eest, mille on edastanud tema vahendajad?
8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursirisk, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetuskursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – XZ, YY versus BNP Paribas Personal Finance SA

(kohtuasi C-777/19)

(2020/C 19/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: XZ, YY

Kostja: BNP Paribas Personal Finance SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumismäärade kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenuvõtjaga nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool määratud valemiga järgi eurodesse konverteerimise võimalust?

4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
- laenu eelnevas pakkumises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi frangi vahetuskursiks on kurs, mida kohaldata kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpanga veebisaidil;
 - pakkumises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete jäägi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkumises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikene-mise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;
 - artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetäht-päeval iga konto kreditis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteeri-mise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõt-test lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikoh-tuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et tildse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?
7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnikaid käsitleta-vate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teave eest, mille on edastanud tema vahendajad?
8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursirisk, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetus-kursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – ZX versus BNP Paribas Personal Finance SA

(kohtuasi C-778/19)

(2020/C 19/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ZX

Kostja: BNP Paribas Personal Finance SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumisnormide kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenupakkimisega nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitletavad, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool kindlaks määratud valemi järgi eurodesse konverteerimise võimalust?
4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
 - laenu eelnevas pakkimises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi frangi vahetuskursiks on kurs, mida kohaldata kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpanga veebisaidil;
 - pakkimises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete järgi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkimises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikene-mise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;

- artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetähtpäeval iga konto kreditis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteerimise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et üldse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
 6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?
 7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnikaide käsitletavate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teabe eest, mille on edastanud tema vahendajad?
 8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursiriski, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetuskursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne L 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – AV versus BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(kohtuasi C-779/19)

(2020/C 19/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AV

Kostjad: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumismuutude kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenuvõtmise nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool kindlaks määratud valemi järgi eurodesse konverteerimise võimalust?
4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
 - laenu eelnevas pakkumises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi franki vahetuskursiks on kurss, mida kohaldatakse kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpannga veebisaidil;
 - pakkumises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete jäägi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkumises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikenevise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;
 - artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetähtpäeval iga konto krediidis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteerimise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et üldse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?

7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnikaid käsitlevate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teabe eest, mille on edastanud tema vahendajad?
8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursirisk, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetuskursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – BW, CX versus BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(kohtuasi C-780/19)

(2020/C 19/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: BW, CX

Kostjad: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumismõnede kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenupakkimisega nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool kindlaks määratud valemi järgi eurodesse konverteerimise võimalust?

4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
- laenu eelnevas pakkumises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi frangi vahetuskursiks on kurss, mida kohaldati kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpanga veebisaidil;
 - pakkumises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete jäägi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkumises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikene-mise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;
 - artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetäht-päeval iga konto kreditis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteeri-mise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõt-test lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikoh-tuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et üldse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?
7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnikaid käsitleta-vate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teave eest, mille on edastanud tema vahendajad?
8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursirisk, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetus-kursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT erivaljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – DY, EX versus BNP Paribas Personal Finance SA

(kohtuasi C-781/19)

(2020/C 19/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: DY, EX

Kostja: BNP Paribas Personal Finance SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumismõnede kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenuvõtjaga nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitlevad, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool kindlaks määratud valemil järgi eurodesse konverteerimise võimalust?
4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
 - laenu eelnevas pakkumises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi frangi vahetuskursiks on kurs, mida kohaldata kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpanga veebisaidil;
 - pakkumises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete jäägi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkumises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikene-mise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;

- artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetähtpäeval iga konto kreditiis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteerimise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et üldse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
 6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?
 7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnika käsitletavate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teabe eest, mille on edastanud tema vahendajad?
 8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursirisk, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetuskursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Paris (Prantsusmaa) 22. oktoobril 2019 – FA versus BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(kohtuasi C-782/19)

(2020/C 19/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hageja: FA

Kostjad: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 93/13 (¹), tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, on niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus aegumismäärade kohaldamine järgmistel juhtudel: a) lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine; b) võimalikud tagastused; c) tarbija on hageja ja d) tarbija on kostja, sh vastuhagi esitamise korral?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on tervikuna või osaliselt on eitav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna tõhususe põhimõttest lähtudes, niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas vastuolus sellise riigisisese kohtupraktika kohaldamine, mille kohaselt hakatakse aegumistähtaega arvestama pigem laenuvõtmisega nõustumise kuupäevast kui tõsiste rahaliste raskuste tekkimise kuupäevast?
3. Kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mis näevad ette, et arvestusvaluuta on Šveitsi frank ja maksevaluuta on euro ning mille tulemusena jääb vahetuskursirisk laenuvõtja kanda, kuuluvad lepingu põhiobjekti hulka direktiivi 93/13 artikli 4 [lõike] 2 tähenduses, kui valuutavahetuskulude summat ei ole vaidlustatud ja kui on olemas tingimused, mis näevad ette, et kindlatel kuupäevadel saab laenuvõtja kasutada eespool kindlaks määratud valemi järgi eurodesse konverteermise võimalust?
4. Kas direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest lähtudes, on vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikohtuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui:
 - laenu eelnevas pakkumises on üksikasjalikult kirjeldatud valuutavahetustehinguid, mis krediidi elutsükli jooksul tehakse, ning täpsustatud, et euro ja Šveitsi frangi vahetuskursiks on kurs, mida kohaldatai kaks tööpäeva enne selle sündmuse kuupäeva, mis tehingu ära määrab, ning mis on avaldatud Euroopa Keskpanka veebisaidil;
 - pakkumises on märgitud, et laenuandja nõustub Šveitsi frankidest eurodesse vahetamise ja eurodest Šveitsi frankidesse vahetamise tehingutega, mis on krediidi toimimiseks ja tagastamiseks vajalikud, ning et laenuandja konverteerib eurodes kuumaksete jäägi pärast krediidi lisakulude tasumist Šveitsi frankidesse;
 - pakkumises on märgitud, et kui valuutavahetustehingu tulemuseks on summa, mis on madalam maksetähtpäeval sisse nõutavast summast Šveitsi frankides, toimub põhisumma tasumine aeglasemalt ja põhisumma võimalik tasumata osa maksetähtpäeval kantakse Šveitsi frankides laenujääki, ning täpsustatud, et laenu põhisumma tasumine muutub olenevalt kuumaksete suhtes kohaldatava valuutakursi tõusust või langusest, et see muutus võib tuua kaasa laenuperioodi pikene-mise või vähenemise ning olenevalt olukorrast muuta tagastatavat kogusummat;
 - artiklites „sisekonto eurodes“ ja „sisekonto Šveitsi frankides“ on üksikasjalikult kirjeldatud tehinguid, mis igal maksetäht-päeval iga konto krediidis ja deebetis tehakse, ning lepingus on läbipaistvalt ära näidatud, kuidas välisvaluuta konverteeri-mise süsteem konkreetselt toimib, ning samas ei ole pakkumises sõnaselgelt mainitud „vahetuskursiriski“, millega laenuvõtja silmitsi seisab, kui ta ei saa tulu arvestusvaluutas, ega sõnaselgelt nimetatud „intressimäärariski“?
5. Kas juhul, kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, on direktiiviga 93/13, tõlgendatuna ühenduse õiguse tõhususe põhimõt-test lähtudes, vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud, et niisugune tingimus või tingimuste kogum nagu põhikoh-tuasjas käsitletav on koostatud „lihtsas ja arusaadavas keeles“ direktiivi tähenduses, kui neljandas küsimuses nimetatud teabele lisandub ainult simulatsioon, mille kohaselt langeb laenu tagastamise valuuta kurss arvestusvaluuta suhtes 5,29% võrra, ja seda lepingu puhul, mille esialgne kestus on 25 aastat, ilma et tildse oleks mainitud niisuguseid termineid nagu „risk“ või „raskus“?
6. Kas tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“ direktiivi 93/13 tähenduses, lasub – sh lepingu sõlmimise asjaolude osas – müüjal või teenuseosutajal või siis vastupidi tarbijal?

7. Kas juhul, kui tõendamiskoormis selle tõendamisel, et tingimus on koostatud „selges ja arusaadavas keeles“, lasub müüjal või teenuste osutajal, on direktiiviga 93/13 vastuolus riigisisene kohtupraktika, milles on leitud seoses müügitehnikaid käsitlevate dokumentidega, et laenuvõtjate ülesanne on tõendada esiteks, et nendes dokumentides toodud teave oli suunatud neile, ning teiseks, et need dokumendid andis neile pank, või nõuab direktiiv vastupidi, et see kujutaks endast eeldust, et nendes dokumentides sisalduv teave edastati, sh suuliselt laenuvõtjatele – lihtne eeldus, mille peab ümber lükkama müüja või teenuste osutaja, kes peab vastutama teabe eest, mille on edastanud tema vahendajad?
8. Kas oluline tasakaalustamatus võib eksisteerida niisuguse lepingu puhul nagu põhikohtuasjas käsitletav, mille kohaselt jääb mõlema poole kanda vahetuskursirisk, kui esiteks on teenuste osutaja käsutuses rohkem vahendeid, mis võimaldavad vahetuskursi riski ennetada, ning teiseks on teenuste osutaja kanda jääv risk piiratud, samas kui tarbija kanda jääv risk ei ole?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 22. oktoobril 2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne versus GB

(kohtuasi C-783/19)

(2020/C 19/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Vastustaja: GB

Eelotsuse küsimused

1. Kas päritolunimetuse kaitse kohaldamisala võimaldab nimetust kaitsta mitte ainult sarnaste toodete, vaid ka teenuste vastu, mis võivad olla seotud nende toodete otsese või kaudse turustamisega?
2. Kas seoste tekitamise teel õiguse rikkumise oht, millele on viidatud nimetatud ühenduse määruste artiklites (¹) (²), nõuab, et tuleb teha peamiselt nominaalne analüüs, et teha kindlaks mõju keskmisele tarbijale, või kas selle seoste tekitamise teel õiguse rikkumise ohu analüüsimiseks tuleb eelnevalt kindlaks määrata, et tegemist on samade toodete, sarnaste toodete või mit-meosaliste toodetega, mille osadest üks on päritolunimetusega kaitstud toode?
3. Kas seoste tekitamise teel õiguse rikkumise oht tuleb kindlaks teha objektiivsete parameetritega, kui nimed on täielikult või väga suurel määral kokkulangevad, või kas tuleb arvesse võtta seoseid tekitavaid tooteid ja teenuseid ning tooteid ja teenuseid, millega on seoseid tekitatud, vastaval määral, et järeldada, et seoste tekitamise tõenäosus on vähene või tähtsusetu?

4. Kas asjaomaste õigusnormidega seoste tekitamise või ärakasutamise tõenäosuse juhtudel on ette nähtud kaitse spetsiifiline, nende toodete eripärale omane või peab kaitse olema tingimata seotud kõlvatut konkurentsi käsitlevate õigusnormidega?

-
- (¹) Nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta artikkel 13 (ELT 2006, L 93, lk 12).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007, artikkel 103 (ELT 2013, L 347, lk 671).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 29. oktoobril 2019 – XX versus Tartu vangla

(Kohtuasi C-795/19)

(2020/C 19/32)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Riigikohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: XX

Vastustaja: Tartu vangla

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ (¹), millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiget 2 koostoimes sama direktiivi artikli 4 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid, mis sätestavad, et kuulmise nõrgenemine alla nõutud normi on absoluutne vastunäidustus vanglateenistuse ametnikuna teenistuses olemisele, ja mis ei võimalda kasutada kuulmisnõuete täidetuse hindamisel korrigeerivaid abivahendeid?

(¹) EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresný súd Košice I (Slovakkia) 30. oktoobril 2019 – NI, OJ ja PK versus Sociálna poisťovňa

(kohtuasi C-799/19)

(2020/C 19/33)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Košice I

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: NI, OJ, PK

Kostja: Sociálna poisťovňa

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral⁽¹⁾ artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „töötajate töölepingutest tulenevad rahuldamata nõuded“ hõlmab ka mittevaralist kahju, mis on tekkinud töötaja tööõnnetuses hukkumise tagajärjel?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et kui tööandja suhtes on alustatud täitemenetlust seoses kohtus rahuldatud nõudega saada hüvitist mittevaralise kahju eest, mis tekkis töötaja surma tõttu tööõnnetuse tagajärjel, aga kui osutub, et nõuet ei ole võimalik täitemenetluses sisse nõuda, sest tööandjal puudub igasugune vara, siis tuleb seda tööandjat käsitada maksejõuetuna?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 283, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 4. novembril 2019 – Danske Bank A/S versus Skatteverket

(kohtuasi C-812/19)

(2020/C 19/34)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Teine menetlusosaline: Skatteverket

Eelotsuse küsimus

Kas teises liikmesriigis asutatud panga Rootsi filiaal on iseseisev maksukohustuslane, kui peamine tegevuskoht osutab filiaalile teenuseid ning kannab sellega seotud kulud filiaalile üle, juhul kui peamine tegevuskoht kuulub teises liikmesriigis käibemaksugruppi ning Rootsi filiaal ei kuulu ühessegi Rootsi käibemaksugruppi⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), artikli 2 lõige 1, artikli 9 lõige 1 ja artikkel 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Prantsusmaa) 5. novembril 2019 – MN**(kohtuasi C-813/19)**

(2020/C 19/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: MN

Teised menetlusosalised: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Prantsusmaa prokuratuuri poolt Euroopa vahistamismääruse tegemise tingimused, nagu need on sätestatud kriminaalmenetluse seadustiku artiklis 695-16 ja sellele järgnevates artiklites, vastavad täielikult tõhusa kohtuliku kaitse nõuetele Euroopa Liidu õiguse tähenduses?
2. Kas Prantsusmaa prokuratuur vastab nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 tähenduses „vahistamismääruse teinud õigusasutuseks“ kvalifitseerumise nõuetele?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari**(kohtuasi C-821/19)**

(2020/C 19/36)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Condou-Durande, J. Tomkin ja A. Tokár)

Kostja: Ungari

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- a) tuvastada, et:

— Ungari on rikkunud kohustusi, mis talle tulenevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõikest 2, sest ta lisan kõnealuses direktiivis sõnaselgelt nimetatud varjupaigataotluste vastuvõetamatuse alustele uue aluse;

- Ungari on rikkunud kohustusi, mis talle tulenevad direktiivi 2013/32/EL artikli 8 lõikest 2, artikli 12 lõike 1 punktist c ja artikli 22 lõikest 1 ning direktiivi 2013/33/EL artikli 10 lõikest 4, sest ta võttis vastu meetmed, mille kohaselt kujutab endast süütegu korraldustegevus, mille eesmärk on võimaldada isikutel, kes ei vasta riigisisises varjupaigalaastes õigusnormides ette nähtud kriteeriumidele, algatada varjupaigamenetlus, ja millega nähakse ette sellises süüteos süüdistatavate või süüdi mõistetud isikute suhtes piiravate meetmete võtmine;

b) mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

Sellest peale, kui 2015. aastal suurenes äkitsi varjupaigataotluste arv, on Ungari muutnud mitu korda oma varjupaigasüsteemi. 2018. aastal muudeti oluliselt Ungari varjupaigaõigust käsitlevaid õigusnorme. Ungari parlament kiitis 20. juunil 2018 heaks 2018. aasta VI seaduse, millega muudetakse teatavaid seadusi seoses ebaseadusliku sisserände vastaste meetmetega (az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. Évi VI. törvény) ja Ungari põhiseaduse seitsmenda muudatuse. Seda seadusandlike meetmete kogumit tuntakse ka „Stop Soros“ seaduse nime all. Nende muudatustega piirati veelgi enam nende isikute ringi, kelle varjupaigaõigust võidakse tunnustada, kuivõrd varjupaigaseaduse muudatuse kohaselt loetakse taotlus vastuvõetamatuks, kui taotleja on sisenenud Ungari territooriumile sellisest riigist, kus teda ei ole taga kiusatud ega olnud ka tagakiusamise otsest ohtu. Samamoodi muudeti ka karistusseadustikku (Büntető Törvénykönyv). Selle tulemusel kujutab endast süütegu korraldustegevus, mille eesmärk on võimaldada algatada varjupaigamenetlus isikutel, keda ei kiusata rassi, rahvuse, teatavasse sotsiaalsesse rühma kuulumise, usu või poliitiliste tõekspidamiste tõttu taga või kellel ei ole põhjendatud hirmu otsese tagakiusamise ees nende päritoluriigis, elukohariigis või muus riigis, kust ta on tulnud Ungarisse.

Kuivõrd komisjon leidis, et 2018. aastal kehtestatud õigusnormid on vastuolus liidu õigusega, algatas ta Ungari suhtes liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse. Kuivõrd väited, mille Ungari esitas kohtueelse haldusmenetluse raames, ei hajutanud komisjoni kahtlusi, otsustas viimane esitada Euroopa Kohtule hagi.

—————

Achemos Grupè UAB-i, Achema AB-i 20. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 12. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-417/16: Achemos Grupè ja Achema AB versus komisjon

(kohtuasi C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Achemos Grupè UAB, Achema AB (esindajad: *avocat* R. Martens, *advokatas* V. Ostrovskis)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Leedu Vabariik, Klaipėdos Nafta AB

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punktid 1 ja 2;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse;

- või teise võimalusena teha ise esimeses kohtuastmes esitatud hagi suhtes lõplik kohtuotsus ja tühistada tervikuna vaidlustatud otsus ⁽¹⁾;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et rikuti ELTL artiklit 263 koostoimes ELTL artikli 256 lõikega 1 ning põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis hindamata teave, millele komisjon selle otsuse vastuvõtmisel tugines, samas kui komisjoni otsuse õiguspärasuse asjakohane uurimine eeldab, et Üldkohus uurib, kas teave, millele komisjon tugines, oli faktiliselt täpne, usaldusväärne ja sidus.
2. Teine väide, et rikuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1, õigust heale haldusele ja nõukogu määruse (EL) 2015/1589 ⁽²⁾ artiklit 12 koostoimes selle määruse artikliga 5, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta heitis apellantidele ette, et esialgse uurimismenetluse käigus nad ei teavitanud komisjoni, samas kui tulenevalt kohustusest viia uurimismenetlus läbi hoolikalt ja erapooletult ning õigusest heale haldusele, on komisjoni ülesanne tagada, et tema käsutuses oleks kõige täielikum ja usaldusväärsem teave.
3. Kolmas väide, et rikuti ELTL artikli 296 lõiget 2, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja lõike 2 punkti c ning põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei sedastanud selgelt ja üheseltmõistetavalt, miks LNG projekt võis jääda direktiivi 2004/18/EÜ ⁽³⁾ artikli 14 alt välja ning see sõlmiti otse Klaipėdos Naftaga, samas kui tulenevalt põhjendamiskohustusest peab Üldkohus näitama selgelt ja üheselt oma arutluskäiku, võimaldamaks apellantidel tehtud otsuse põhjendusi mõista.

⁽¹⁾ Komisjoni 20. novembri 2013. aasta otsus C(2013) 7884 final, milles tunnistati siseturuga kokkusobivaks riigiabi SA.36740 (2013/NN), mille Leedu *antis Klaipėdos Naftale* (ELT 2016, C 616, lk 2).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

21. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(kohtuasi C-849/19)

(2020/C 19/38)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar, C. Hermes)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei võtnud ettenähtud tähtaja jooksul kõiki vajalikke meetmeid, et kehtestada Kreeka territooriumil asuvate ja komisjoni 19. juuli 2006. aasta otsusega 2006/613/EÜ ⁽¹⁾ hõlmatud 239 ühenduse tähtsusega ala kaitseesmäärke ja jättis nende alade suhtes võtmata sobivad kaitsemeetmed, siis on Kreeka Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle direktiivist 92/43/EMÜ ⁽²⁾;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Komisjon väidab, et Kreeka Vabariik jättis Kreeka territooriumil asuvate 239 ühenduse tähtsusega ala suhtes selleks ette nähtud tähtaja jooksul kehtestamata sobivad kaitseesmärgid.

Veel väidab Euroopa Komisjon, et Kreeka Vabariik jättis Kreeka territooriumil asuvate 239 ühenduse tähtsusega ala suhtes selleks ette nähtud tähtaja jooksul võtmata sobivad kaitsemeetmed.

Neil põhjustel rikkus Kreeka Vabariik väidetavalt direktiivi 92/43/EMÜ artikli 4 lõiget 4 ja artikli 6 lõiget 1 ning Euroopa Liidu toimimise lepingut.

(¹) Komisjoni 19. juuli 2006. aasta otsus 2006/613/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Vahemere biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu (ELT 2006, L 259, lk 1).

(²) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102).

25. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari

(kohtuasi C-856/19)

(2020/C 19/39)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Perrin ja A. Sipos)

Kostja: Ungari

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Ungari kohaldab pärast 31. detsembrini 2017 kestnud üleminekuperioodi 60 % tarbimisse lubatud sigarettide kaalutud keskmisest jaemüügihinnast madalama määraga aktsiisi ning kehtestas 1000 sigareti kohta vähem kui 115 euro suuruse aktsiisi, siis ei ole ta täitnud nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (¹) artikli 10 lõigetest 2 ja 3 tulenevaid kohustusi, ning

— mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta artikli 10 lõike 2 kohaselt moodustab sigarettide üldine aktsiis alates 1. jaanuarist 2014 vähemalt 60 % tarbimisse lubatud sigarettide kaalutud keskmisest jaemüügihinnast, välja arvatud, kui aktsiis on 1000 sigareti kohta vähemalt 115 eurot. Kuna Ungari kehtestas 1000 sigareti kohta vähem kui 115 euro suuruse aktsiisi, siis kehtib tema suhtes nõue kohaldada aktsiisi, mis vastab vähemalt 60 %-le kaalutud keskmisest hinnast.

Ungari ja veel seitse liikmesriiki said selle aktsiisimäära saavutamiseks direktiivi 2011/64/EL artikli 10 lõike 2 kolmanda lõigu kohaselt loa kohaldada üleminekuperioodi kuni 31. detsembrini 2017. Direktiivi 2011/64/EL artikli 10 lõigete 2 ja 3 kohaselt tuli neil liikmesriikidel selle ajavahemiku lõpuks saavutada ette nähtud aktsiisimäär.

Komisjoni arvates ei ole Ungari üleminekuaja lõpuks saavutanud direktiivi 2011/64/EL artikli 10 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud aktsiisimäära ja kohaldab alates 31. detsembrist 2017 direktiivis kindlaks määratud aktsiisimäärast madalama määraga aktsiisi.

(¹) Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (ELT 2011, L 176, lk 24).

Euroopa Kohtu presidendi 10. juuli 2019. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik, menetlusse astuja: Prantsuse Vabariik

(kohtuasi C-569/17) (¹)

(2020/C 19/40)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 392, 20.11.2017.

Euroopa Kohtu kuuenda koja presidendi 14. augusti 2019. aasta määrus – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH versus Lotte Co. Ltd, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(kohtuasi C-580/18) (¹)

(2020/C 19/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 25, 21.1.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 29. augusti 2019. aasta määrus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) eelotsusetaotlus – Portugal) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(kohtuasi C-751/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/42)

Kohtumenetluse keel: portugali

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 82, 4.3.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 16. juuli 2019. aasta määrus (Tribunale ordinario di Roma eelotsusetaotlus - Itaalia) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) versus Soundreef Ltd

(kohtuasi C-781/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/43)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 112, 25.3.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 11. juuli 2019. aasta määrus (Amtsgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – flightright GmbH versus Eurowings GmbH

(kohtuasi C-180/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 19. juuli 2019. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta eelotsusetaotlus - Hispaania) – HC, ID versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(kohtuasi C-247/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/45)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 29. augusti 2019. aasta määrus (Korkein hallinto-oikeus' eelotsusetaotlus - Soome) – Menetlus, mille algatamist taotles Nobina Finland Oy

(kohtuasi C-327/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/46)

Kohtumenetluse keel: soome

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 220, 1.7.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 26. augusti 2019. aasta määrus (Amtsgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus - Saksamaa) – EUflight.de GmbH versus Eurowings GmbH

(kohtuasi C-345/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 255, 29.7.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 22. juuli 2019. aasta määrus (Amtsgericht Hamburgi eelotsusetaotlus - Saksamaa) – GE versus Société Air France

(kohtuasi C-370/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 280, 19.8.2019.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 26. novembri 2019. aasta otsus – Belgia versus komisjon

(kohtuasi T-287/16 RENV) ⁽¹⁾

(EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Belgia kantud kulud – Alusetult makstud eksporditoetuste tagasinõudmine – Tagasi nõudmata jätmine tulenevalt liikmesriigi ametiasutusele süüks pandavast hooletusest – Kõikide võimalike õiguskaitsevahendite ammendamata jätmine – Proportsionaalsus)

(2020/C 19/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Belgia Kuningriik (esindajad: J.-C. Halleux, M. Jacobs ja C. Pochet, keda abistasid advokaadid É. Grégoire ja J. Mariani)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouquet ja B. Hofstätter)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/417, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2016, L 75, lk 16), osas, milles Euroopa Liidu rahastamisest jäetakse Belgia Kuningriigi puhul välja 9 601 619,00 euro suurune summa.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/417, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, osas, milles Euroopa Liidu rahastamisest jäetakse Belgia Kuningriigi puhul välja 9 601 619,00 euro suurune summa.
2. Mõista Üldkohtu menetluse ja Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 270, 25.7.2016.

Üldkohtu 20. novembri 2019. aasta otsus – Missir Mamachi di Lusignano jt versus komisjon**(kohtuasi T-502/16) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus – Ametnikud – Ametniku ja tema abikaasa mõrv – Kohustus tagada liidu teenistujate turvalisus – Institutsiooni vastutus surnud ametniku õigusjärglaste mittevaralise kahju eest – Ametniku ema, vend ja õde – Kahju hüvitamise nõue – Vastuvõetavus – Õigus ELTL artikli 270 alusel hagi esitada – Personaleeskirjadega hõlmatud isik – Mõistlik aeg)

(2020/C 19/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Shanghai, Hiina) ja 6 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid F. Di Gianni, G. Coppo ja A. Scalini)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Eggers, G. Gattinara ja D. Martin, hiljem G. Gattinara ja R. Striani)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue sisuliselt mõista komisjonilt Alessandro Missir Mamachi di Lusignano õigusjärglastele, Livio Missir Mamachi di Lusignano õigusjärglastele, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobinile, Stefano Missir Mamachi di Lusignanole ja Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignanole välja mitmesugused summad hüvitisena mittevaralise kahju eest, mis tekkis Alessandro Missir Mamachi di Lusignano ja tema abikaasa mõrva tõttu, mis leidis aset 18. septembril 2006 Rabatis (Maroko), kus Alessandro Missir Mamachi di Lusignano viibis teenistuse huvides.

Resolutsioon

1. Vajadus otsustada nõuete üle mõista Euroopa Komisjonilt mittevaralise kahju hüvitisena välja 463 050 eurot igale Alessandro Missir Mamachi di Lusignano õigusjärglasele, 574 000 eurot samadele õigusjärglastele ja 308 700 eurot Livio Missir Mamachi di Lusignano õigusjärglastele on ära langenud.
2. Mõista komisjonilt in solidum välja 50 000 eurot Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobinile talle tekkinud mittevaralise kahju eest.
3. Mõista komisjonilt in solidum välja 10 000 eurot Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignanole talle tekkinud mittevaralise kahju eest.
4. Mõista komisjonilt in solidum välja 10 000 eurot Stefano Missir Mamachi di Lusignanole talle tekkinud mittevaralise kahju eest.
5. Käesoleva resolutsiooni punktides 2–4 nimetatud hüvitistele lisandub alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni hüvitise täieliku tasumiseni viivis Euroopa Keskpanga (EKP) poolt peamistel refinantseerimistoimingutel rakendatavas määras, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra.
6. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
7. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 26, 26.1.2013 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-132/13 ja anti 1. septembril 2016 üle Euroopa Liidu Üldkohtule).

Üldkohtu 27. novembri 2019. aasta otsus – Izuzquiza ja Semsrott versus Frontex**(kohtuasi T-31/18) ⁽¹⁾**

(Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Dokumentid, mis käsitlevad Frontexi mereoperatsiooni Vahemere keskosas 2017. aastal – Lähetatud laevad – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine – Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkt a – Avaliku julgeolekuga seotud avalikku huvi kaitsev erand)

(2020/C 19/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Luisa Izuzquiza (Madrid, Hispaania) ja Arne Semsrott (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Hilbrans ja R. Callsen ning barrister J. Pobjoy)

Kostja: Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet (Frontex) (esindajad: H. Caniard ja T. Knäbe, keda abistasid advokaadid B. Wägenbaur ja J. Currall)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Frontexi 10. novembri 2017. aasta otsus CGO/LAU/18911c/2017, millega keelduti võimaldamast tutvuda dokumentidega, mis sisaldavad teavet iga laeva nime, lipu ja tüübi kohta, mille ta oli lähetanud Vahemere keskosas ühisoperatsioonile Triton 1. juunist kuni 30. augustini 2017.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Luisa Izuzquizalt ja Arne Semsrottilt.

⁽¹⁾ ELT C 112, 26.3.2018.

Üldkohtu 21. novembri 2019. aasta otsus – K.A. Schmursal Holding versus EUIPO – Tecnium (tec.nicum)**(kohtuasi T-527/18) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi tec.nicum taotlus – Varasem riigisisene kujutismärk TECNIUM – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Teenuste sarnasus – Tähiste sarnasus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse 2017/1001 artikli 18 lõike 1 teise lõigu punkt a ning artikli 47 lõiked 2 ja 3 – Kaubamärgi kuju, mis erineb registreeritud kujust selliste elementide poolest, mis ei muuda kaubamärgi eristusvõimet – Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2020/C 19/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: K.A. Schmursal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Haudan)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Tecnium, SL (Manrise, Hispaania) (esindaja: advokaat E. Sugañes Coca)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 21. juuni 2018. aasta otsuse (asi R 2427/2017-5) peale, mis käsitleb Tecniumi ja K. A. Schmersal Holdingu vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja K. A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG-lt.

(¹) ELT C 381, 22.10.2018.

Üldkohtu 28. novembri 2019. aasta otsus – Wywiał-Przȳda versus komisjon

(kohtuasi T-592/18) (¹)

(Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Töötasu – Otsus, millega keeldutakse kodumaalt lahkumise toetuse maksimisest – Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a – Teisele riigile tehtud töö – Diplomaatiline staatus – Viieaastane viiteperiood)

(2020/C 19/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Katarzyna Wywiał-Przȳda (Wezembeek-Oppem, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja D. Milanowska)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 23. novembri 2017. aasta otsus, millega keelduti hagejale kodumaalt lahkumise toetuse maksimisest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Katarzyna Wywiał-Przȳdalt.

(¹) ELT C 427, 26.11.2018.

Üldkohtu 28. novembri 2019. aasta otsus – August Wolff versus EUIPO – Faes Farma (DermaFaes Atopimed)**(kohtuasi T-642/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi DermaFaes Atopimed taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Dermowas – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)**

(2020/C 19/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Thünken)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Hispaania) (esindajad: advokaadid A. Vela Ballesteros ja S. Fernandez Malvar)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 11. juuli 2018. aasta otsuse (asi R 1365/2017-2) peale, mis käsitleb Dr. August Wolffi ja Faes Farma vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Faes Farma, SA kohtukulud ning EUIPO apellatsioonikojas toimunud menetlusega seonduvad vältimatud kulud

⁽¹⁾ ELT C 4, 7.1.2019.

Üldkohtu 28. novembri 2019. aasta otsus – August Wolff versus EUIPO – Faes Farma (DermaFaes)**(kohtuasi T-643/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi DermaFaes taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Dermowas – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)**

(2020/C 19/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Thünken)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Hispaania) (esindajad: advokaadid A. Vela Ballesteros ja S. Fernandez Malvar)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 14. juuni 2018. aasta otsuse (asi R 1842/2017-2) peale, mis käsitleb Dr. August Wolffi ja Faes Farma vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimitteli kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Faes Farma, SA kohtukulud ning EUIPO apellatsioonikojas toimunud menetlusega seonduvad vältimatud kulud.

(¹) ELT C 16, 14.1.2019.

Üldkohtu 20. novembri 2019. aasta otsus – Werner versus EUIPO – Merck (fLORAMED)

(kohtuasi T-695/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi fLORAMED taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk MEDIFLOR – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2020/C 19/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Stefan Werner (Baldham, Saksamaa) (esindaja: advokaat T Büttner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Hanne)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Merck KGaA (Darmstadt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid U. Pfléghar, M. Best, M. Giannakoulis ja S. Schöffner)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 17. septembri 2018. aasta otsuse (asi R 197/2018-2) peale, mis käsitleb Mercki ja S. Werneri vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata..
2. Mõista kohtulud välja Stefan Wernerilt.

(¹) ELT C 25, 21.1.2019.

Üldkohtu 26. novembri 2019. aasta otsus – Wyld versus EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)**(kohtuasi T-711/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu laubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi wyld taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk WILD CRISP – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Registreerimistaotluse osaline tagasilükkamine)**

(2020/C 19/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Wyld GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Douglas)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 24. septembri 2018. aasta otsuse (asi R 2621/2017-2) peale, mis käsitleb Kaufland Warenhandeli ja Wyldi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Wyld GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 35, 28.1.2019.

Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta määrus – Growth Energy ja Renewable Fuels Association versus nõukogu**(kohtuasi T-276/13 RENV) ⁽¹⁾****(Dumping – Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Vaidlustatud akti kehtetuks tunnistamine – Põhjendatud huvi kadumine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2020/C 19/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Growth Energy (Washington, DC, Ameerika Ühendriigid) ja Renewable Fuels Association (Washington) (esindajad: P. Vander Schueren ja M. Peristeraki)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert, keda abistas advokaat N. Tuominen)

Kostja toetuseks menetlusesse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (esindajad: advokaadid O. Prost ja A. Massot)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2013, L 49, lk 10) niivõrd, kuivõrd see puudutab hagejaid ja nende liikmeid.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Growth Energy, Renewable Fuels Associationi, Euroopa Liidu Nõukogu, la Euroopa Komisjoni ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol'i kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 226, 3.8.2013.

Üldkohtu 21. novembri 2019. aasta määrus – ZI versus komisjon

(kohtuasi T-618/18) (¹)

(Avalik teenistus – Ametnikud – Ühise ravikindlustusskeemiga tagatud kaitse – Ametniku abikaasa kindlustamine – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus)

(2020/C 19/59)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZI (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja L. Vernier)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: J. Van Pottelberge ja J. Steele), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: R. Meyer ja M. Alver)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) 4. detsembri 2017. aasta otsus, millega keelduti hageja abikaasat Euroopa Liidu ühises ravikindlustusskeemis kindlustamast.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja ZI-lt.

(¹) ELT C 455, 17.12.2018.

Üldkohtu presidendi 26. septembri 2019. aasta määrus – Taminco versus komisjon**(kohtuasi T-740/18 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine – Taimekaitsevahendid – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Toimeaine tiraam – Turuleviimiseks heakskiidu andmise nõuded – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulise puudumine)**

(2020/C 19/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Taminco BVBA (Gand, Belgia) (esindajad: advokaadid C. Mereu ja S. Englebert)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: G. Koleva, A. Lewis ja I. Naglis)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada komisjoni 9. oktoobri 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/1500, milles käsitletakse toimeaine tiraami heakskiidu pikendamata jätmist ning tiraami sisaldavate taimekaitsevahenditega töödeldud seemnete kasutamise ja müügi keelamist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning millega muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 (ELT 2018, L 254, lk 1), täitmise.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta määrus – Flovax versus EUIPO – Dagniaux ja Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923)**(kohtuasi T-147/19) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise taotlus – Euroopa Liidu kujutismärk GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamine – Vaidluse eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2020/C 19/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Flovax Sàrl (Doncols, Luxembourg) (esindaja: advokaat C.-S. Marchiani)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: S. Pétrequin ja J. Crespo Carrillo)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* Dagniaux (Roubaix, Prantsusmaa)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus:* Compagnie Gervais Danone (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Havard Duclos)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 18. mai 2018. aasta otsuse (liidetud asjad R 2210/2016-1 ja R 2211/2016-1) peale, mis käsitleb ühelt poolt Compagnie Gervais Danone'i ning teiselt poolt Flovaxi ja Dagniaux' vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt (EUIPO).

(¹) ELT C 148, 29.4.2019.

Üldkohtu 18. novembri 2019. aasta määrus – Dickmanns versus EUIPO

(kohtuasi T-181/19) (¹)

(Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Ülesütlemissklausliga tähtajaline leping – Lepingut lõpetav klausel juhuks, kui teenistujat ei kanta konkursi reservnimekirja – Üksnes varasema akti õiguspärasust kinnitav akt – Kaebuse esitamise tähtaeg – Vastuvõetamatus)

(2020/C 19/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Hispaania) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Lukošiušė, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Ese

ELTL 270 alusel esitatud nõue, millega palutakse esiteks tühistada EUIPO 4. juuni 2018 aasta otsus, millega ei rahuldatud hageja taotlusi hageja lepingu artiklis 5 sisalduva ülesütlemissklausli kustutamise kohta ja tema lepingu ümberkvalifitseerimise kohta tähtajatuks lepinguks ja samuti – kuivõrd selleks asjakohane – 14. detsembri 2017. aasta otsuse tagasivõtmise kohta ning hageja lepingu teistkordse pikendamise kohta alates 30. septembrist 2018, vähemalt aga hageja kaasamise kohta nende ajutiste teenistujatega sõlmitud lepingute, mis lõpevad aastal 2018, teistkordse pikendamise menetlusse vastavalt 28. jaanuari 2016. aasta ajutiste teenistujatega tähtajaliste lepingute pikendamise suunistele; teiseks nõue kohustada hagejale maksma kahjuhüvitist hagejale väidetavalt tekitatud kahju eest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Sigrid Dickmannsi kohtukulud.

(¹) ELT C 206, 17.6.2019.

Üldkohtu 26. septembri 2019. aasta määrus – Sipcarn Oxon versus komisjon**(kohtuasi T-518/18 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine – Taimekaitsevahendid – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Toimeaine klorotaloniil – Turuleviimiseks heakskiidu andmise nõuded – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine)**

(2020/C 19/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sipcarn Oxon SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid C. Mereu ja P. Sellar)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: I. Naglis ja A. Dawes)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada komisjoni 29. aprilli 2019. aasta rakendusmääruse (EL) 2019/677, milles käsitletakse toimeaine klorotaloniili heakskiidu pikendamata jätmist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning millega muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 (ELT 2019, L 114, lk 15), täitmine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
 2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.
-

Üldkohtu presidendi 26. septembri 2019. aasta määrus – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate versus komisjon**(kohtuasi T-549/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine – Harvikravim – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine)**

(2020/C 19/64)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. von Czetrtritz)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. F. Brakeland, L. Haasbeek ja C. Hermes)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 esitatud taotlus nõudega peatada komisjoni 20. juuni 2019. aasta rakendusotsuse C(2019) 4858 (final), millega antakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel müügiluba inimtervishoius kasutatavale ravimile „Trecondi – Treosulfaan“, artikli 5 kohaldamine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu presidendi 26. septembri 2019. aasta määrus – Microos Food Safety BV versus komisjon**(kohtuasi T-568/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine – Bakteriofaag – *Listeria* – Listex™ P100 – Vastuvõetamatus)**

(2020/C 19/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Microos Food Safety BV (Wageningen, Madalmaad) (esindaja: advokaat S. Pappas)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: B. Eggers, W. Farrell ja I. Galindo Martín)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada Euroopa Komisjoni 17. juuni 2019. aasta sellise väidetava otsuse kohaldamine, millega ta väidetavalt keelas Listex™ P100 turuleviimise abiaainena loomset päritolu valmistoitudes kasutamiseks.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

23. oktoobril 2019 esitatud hagi – Northgate ja Northgate Europe versus komisjon

(kohtuasi T-719/19)

(2020/C 19/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Northgate plc (Darlington, Ühendkuningriik) ja Northgate Europe Ltd (Darlington) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas Euroopa Komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlusüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlusüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.

4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisvabadust, mis on ette nähtud ETLT artiklis 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL õiguse üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 ⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

25. oktoobril 2019 esitatud hagi – LSEGH (Luxembourg) ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) versus komisjon

(kohtuasi T-726/19)

(2020/C 19/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: LSEGH (Luxembourg) Ltd (London, Ühendkuningriik) ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (London) (esindajad: advokaadid O. Brouwer, A. Pliego Selie ja A. von Bonin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega; ja
- mõista hagejate ja võimalike menetluse astujate kohtukulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 134 välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea ning ei esitanud vaidlustatud otsuses piisavalt põhjendusi võrdlussüsteemi määratlemise kohta.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea ning ei esitanud piisavalt põhjendusi, kui liigitas väärtalt kontserni rahastamise maksuvabastuse erandiks võrdlussüsteemi tavapärasest toimimisest.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui leidis vaidlustatud otsuses, et kontserni rahastamise maksuvabastus diskrimineerib ettevõtjaid.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontserni rahastamise maksuvabastus ei ole põhjendatav võrdlussüsteemi olemuse või üldise ülesehitusega.

29. oktoobril 2019 esitatud hagi – PL versus komisjon

(kohtuasi T-728/19)

(2020/C 19/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PL (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 13. augusti ja 26. septembri 2019. aasta otsused, millega osaliselt keelduti andmast luba tutvuda hageja taotlustes ja 4. detsembri 2018. aasta kordustaotlustes nimetatud dokumentidega, tuginedes määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud erandile seoses eraelu puutumatuse ja isikupuutumatusega.
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102).
3. Kolmas väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste hartat.
4. Neljas väide, et on rikutud põhjendamiskohustust.

29. oktoobril 2019 esitatud hagi – Arris Global versus komisjon

(kohtuasi T-731/19)

(2020/C 19/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Arris Global Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas Euroopa Komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ETL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hageja asutamisevabadust, mis on ette nähtud ETL artiklis 49.

6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL õiguse üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 ⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (kellest üks on hageja) ning et ta on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

Üldkohtu 18. novembri 2019. aasta määrus – Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol versus komisjon

(kohtuasi T-79/19 ⁽¹⁾)1

(2020/C 19/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 131, 8.4.2019

Üldkohtu 12. novembri 2019. aasta määrus – DK versus GSA

(kohtuasi T-537/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 328, 30.9.2019.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET